

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **SYNOT TIP, a. s.**
sídlem Jaktáře 1475, 686 01 Uherské Hradiště
zastoupená advokátem Mgr. Radimem Němečkem
sídlem Kollárova 447, 686 01 Uherské Hradiště

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha

**o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2022 č. j. 21368/2022-900000-312,
ve věci přestupku**

takto:

- I.** Žaloba se **zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2022 č. j. 21368/2022-900000-312, kterým bylo k odvolání žalobkyně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 4. 11. 2020 č. j. 54323-14/2020-570000-12, jímž byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), a dále ze dvou přestupků podle § 123 odst. 3 písm. e) téhož zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 60 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení.

2. Žalobkyně namítala, že právní kvalifikace prvního přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku nedopadá na popis skutku, nedošlo k porušení povinnosti podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, neboť v době provádění kontroly totiž podle žalobkyně byl provoz živé hry umožněn u všech tří stolů po celou provozní dobu kasina, jak právě § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách požaduje. Žalobkyně jako provozovatelka definovala hru „Kolo štěstí“ v herním plánu ze dne 18. 12. 2018, podle plánu organizuje hru u každého stolu krupiér a na místě přítomná osoba byla k takové činnosti řádně proškolená. Konkrétní způsob zabezpečení provozu živé hry však nebyl při místním šetření v kasinu vyzkoušen a skutková zjištění jsou tak neúplná. Žalovaný se také řádně nevypořádal se znaleckým posudkem ze dne 28. 6. 2019 č. 5/2345/2019, když tento hodnotil jako nadbytečný. Znalec přitom v posudku posuzoval způsob provozování živé hry Kolo štěstí, jak je nastaven herním plánem za situace, kdy jeden krupiér obsluhuje tři stoly, a dospěl k závěru, že je možné provozovat tři stoly tak, že hra je umožněna bezodkladně. Nadto požadavek na bezodkladnou hru nevyplývá z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Správní orgán dovodil v zákoně neuvedenou povinnost jednoho krupiéra na jednu živou hru, jedná se ale o výklad nesystematický, pro žalobkyni extrémně nepříznivý a z pohledu provozovatele hazardní hry překvapivý. Protože takový požadavek ze zákona nevyplývá, ponechal podle žalobkyně zákonodárce na provozovateli, jakým způsobem naplní podmínky pro provoz příslušného druhu živé hry.
3. K druhému z přestupků žalobkyně namítla, že žalovaný nesprávně přičetl odpovědnost za umístění slovní a grafické reklamy na provozování hazardních her na budově kasina žalobkyni. Přitom § 66 zákona o hazardních hrách, ze kterého přestupek vychází, je rozdělen na odst. 1, který ukládá povinnosti výlučně provozovateli, a odst. 2, který právě zakazuje vyvěšení reklamy na budově, stanoví povinnosti blíže neurčenému adresátovi. Tato povinnost tak nedopadá pouze na provozovatele hry. Dokazováním bylo zjištěno, že reklamy na budovu umístila jiná osoba. Žalovaný tak použil nepřiměřený a extenzivní výklad při rozhodování o vině žalobkyně.
4. Ke třetímu přestupku žalobkyně namítla, že zákon o hazardních hrách nestanoví počet ani druh ukazatelů času. Podle žalobkyně zákonnému požadavku vyhověl ukazatel času, který je zobrazen na každém technickém zařízení v provozovně, tyto může každý hráč sledovat po celou dobu jeho účasti ve hře. Čas na obrazovce technického zařízení se zobrazí bez nutnosti vložení registrační karty a je tak každému neustále přístupný. Žalovaný tak nevyložil, proč ukazatele času, které se v kasinu nacházely, nebyly z hlediska vytykané zákonné povinnosti dostatečné. Žalovaný měl sám zjistit, zda a jakým způsobem byl ukazatel času na technických zařízeních zobrazován, a když tak neučinil, měl rozhodnout ve prospěch žalobkyně. Žalovaný tak rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a tím porušil vyšetřovací zásadu.
5. Dále žalobkyně uvedla, že pokutu považuje za nepřiměřenou. Žalovaný nepřihlédl k tomu, že v důsledku protipandemických opatření byly provozovny od 13. 3. 2020 do 27. 5. 2021 uzavřeny. Žalovaný se tak měl zabývat dopadem této bezprecedentní situace do majetkové sféry žalobkyně. Takovým postupem nebyly šetřeny oprávněné zájmy žalobkyně jako osoby dotčené činností správního orgánu a nedošlo ani k naplnění požadavku na individualizaci trestu. V závěru žalobkyně navrhla zrušit napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
6. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobkyně toliko rozvádí již vypořádané odvolací námitky a neuvádí žádné nové skutečnosti. K prvnímu přestupku žalovaný uvedl, že žalobkyně vychází z mylného předpokladu, že povinnost umožnit hru u nejméně tří stolů živé hry podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách nastává až v okamžiku, kdy hráči o hru projeví zájem. Tuto povinnost má však provozovatel kasina bez ohledu na aktuální přítomnost a zájem hráčů. Pokud se týče předloženého znaleckého posudku, tento, stejně jako žalobkyně, pomíjí skutečnost, že nezbytným předpokladem k provozu živé hry je umožnění vstupu hráčů do kasina, provedení identifikace a registrace, prodej a výměna žetonů, bez čehož nemůže být živá hra vůbec uskutečněna. Za situace, kdy se v provozovně nachází jen jeden zaměstnanec, nemůže tento zajistit živou hru a zároveň činnosti související. Nadto byla přítomná zaměstnankyně pověřena řadou dalších

provozních činností (obsluha technických zařízení, baru, objednávání zboží...). Za této situace bylo provedení simulace živé hry zcela nadbytečné, čemuž nasvědčuje i judikatura (např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 4. 2021 č. j. 31 Af 19/2020-72). Případné postupné střídání krupiéra u tří stolů se pak míjí s podstatou živé hry, a sice interakcí hráče s krupiérem. Plnohodnotné zabezpečení živé hry je přitom nezbytnou podmínkou pro provoz technické hry v kasinu. K druhému přestupku žalovaný odkázal na další judikaturu krajských soudů, ze které dovozuje, že není podstatné, kdo konkrétně na budovu reklamu umístil, neboť žalobkyně má povolení k provozování podnikatelské aktivity, s níž je spojeno zvýšené riziko vzniku sociálně patologických jevů a jako profesionál musí zajistit dodržování zákonných požadavků ve své provozovně. K třetímu přestupku žalovaný uvedl, že žalobkyně tvrzení o viditelném umístění ukazatele času na technických zařízeních nikterak nedokládá, a ze spisu se podává opak. Na fotografiích ve spise není ukazatel času na technických zařízeních patrný, ty přitom dostatečně zobrazují monitory zařízení. Ukazatel času přitom musí být v souladu s § 50 odst. 3 zákona o hazardních hrách viditelný i po dobu přerušení hry, k čemuž žalovaný odkazuje na další relevantní judikaturu. Pokud se týče námitky nepřiměřenosti sankce, žalovaný uvedl, že pro výši sankce nejsou relevantní aktuální majetkové poměry žalobkyně, ale především závažnost přestupků. Splatnost pokuty je vázána na právní moc rozhodnutí a aktuálně není podnikatelská činnost žalobkyně nikterak omezena.

7. V podání doručeném krajskému soudu dne 1. 9. 2022 žalobkyně navrhla provést důkaz výsledkem místopředsedy představenstva žalobkyně ke skutečnostem, z nichž žalobkyně vycházela při nastavení podmínek pro provoz živé hry v provozovně, k důvodům, pro které opatřila znalecký posudek předložený v řízení před správními orgány, k době trvání a rozsahu provozní praxe žalobkyně, jejímu legitimnímu očekávání a k její participaci na legislativním procesu zákona o hazardních hrách.
8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i správní řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, dále jen „s. ř. s.“), a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ze správního spisu soud zjistil, že u žalobkyně byla dne 7. 11. 2018 provedena kontrola v kasinu „SYNOT TIP CASINO“, na adrese Partyzánská 1525/4, 747 05 Opava, kterou bylo zjištěno, že žalobkyně provozovala hazardní hru v rozporu s ustanovením § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, neboť nezajistila, aby byla v kasinu účastníkům živé hry umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina, když v době kontroly se v prostorech kasina nacházela jediná osoba, která byla schopna v daný okamžik vykonávat funkci krupiéra s tím, že povinností této osoby bylo také na registračním místě nepřetržitě vykonávat identifikaci a registraci hráčů kasina. Tím se žalobkyně dopustila přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách ve znění do 30. 12. 2020, tedy porušení povinnosti podle § 68 odst. 4 téhož zákona. Dále byla u žalobkyně provedena kontrola dne 8. 2. 2019 provozovně „SYNOT TIP CASINO“ na adrese Mosty u Jablunkova č.p. 1045, 739 98 Mosty u Jablunkova, kterou bylo zjištěno, že na budově byly umístěny slovní a grafické reklamy na provozování hazardních her, konkrétně byl nad vstupem do kasina umístěn panel s nápisem „SYNOTtip CLUB“ a dále pak po stranách vchodu do provozovny a též na boční straně na plášti budovy byly umístěny dvě reklamní plachty, na kterých bylo vyobrazení ženy a nápisy „CLUB SYNOTtip 10.00 – 07.00 E75, Mosty u Jablunkova MINISTERSTVO FINANČÍ VARUJE: ÚČASTÍ NA HAZARDNÍ HŘE MŮŽE VZNIKNOU ZÁVISLOST! 18+“. Tím se žalobkyně dopustila přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách ve znění do 30. 12. 2020, tedy porušení povinnosti podle § 66 odst. 2 téhož předpisu. Dále byla u žalobkyně provedena kontrola dne 12. 6. 2019 v provozovně „HERNA SYNOT TIP BOUNTY“ na adrese Záhumenní 1151/2, 742 21 Kopřivnice, kterou bylo zjištěno, že žalobkyně neumístila v herním prostoru na viditelném místě ukazatel času viditelný po

celou dobu účasti na hazardní hře, neboť v době kontroly byly v herním prostoru pouze jedny nástěnné hodiny umístěné v baru, které byly v době kontroly nefunkční (hodiny ukazovaly 11:12 hod, kontrola byla zahájena v 16:10 hod). Tím se žalobkyně dopustila přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách ve znění do 30. 12. 2020, tedy porušení povinnosti podle § 66 odst. 1 písm. h) téhož předpisu. Za výše uvedené přestupky byl žalobkyni uložen správní trest pokuty ve výši 60 000 Kč a povinnost k úhradě nákladů správního řízení v paušální výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil s tím, že ve výroku k jednotlivým přestupkům pouze upřesnil čas okamžiku zahájení kontrol, a to z důvodu vhodnosti.

10. U ústního jednání před krajským soudem účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci.
11. Námitky týkající se přestupku spočívajícího v porušení povinnosti umožnit hru nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, soud neshledává důvodnými. Jak plyne již z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, v rámci kontroly byla v místě provozovny v Opavě zjištěna pouze jedna zaměstnankyně, která byla pověřena nejen obsluhou tří herních zařízení, ale též dalšími povinnostmi podle zákona o hazardních hrách a nadto ještě běžným provozem celého podniku. Skutkový stav je tak jednoznačně dán a žalobkyně jej nerozporovala ve správním řízení ani v žalobě. Totožnými námitkami, které žalobkyně zaměřuje především na právní posouzení, se zabýval již správní orgán I. stupně na straně 4 svého rozhodnutí a zcela vyčerpávajícím způsobem také žalovaný na str. 9 až 15 napadeného rozhodnutí. Skutečnost, že k obsluze každé jednotlivé živé hry je vyžadována přítomnost jednoho krupiéra, a že každá živá hra umístěná v provozovně žalobce musí být po celou provozní dobu kasina umožněna případnému hráči, plyne již z důvodové zprávy k zákonu o hazardních hrách.
12. Důvodová zpráva k § 68 zákonu o hazardních hrách (sněmovní tisk č. 578/0, Poslanecká sněmovna 2013-2017, dostupný na www.psp.cz) konkrétně k této problematice uvádí, že „*nová úprava obsahuje řadu zákonných omezení, a to ve formě minimálního počtu možných povolených herních pozic technické hry a minimální počet hracích stolů aktivně zajišťujících nabídku živé hry. Zákon dále stanovuje, že společně s každým hracím stolem živé hry lze provozovat maximálně dalších 10 herních pozic technické hry. Zákon tak dává provozovateli kasina možnost umístit si do herního prostoru i větší počet technických zařízení, avšak za podmínky otevření dalšího hracího stolu. Zákon současně stanovuje povinnost umožnit po celou provozní dobu hru minimálně u tří hracích stolů živé hry, což má zabránit vzniku tzv. kvazikasín, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino. Účelem těchto omezení je zmírnění, resp. eliminace a především předcházení případným negativním dopadům neodlučitelně spojeným s provozem kasin.*“ Totožnou problematikou se též zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) ve svém rozsudku ze dne 2. 9. 2020 č. j. 6 As 196/2020-32, kde zcela jednoznačně vyložil, za jakých okolností je splněna podmínka umožnění živé hry. V odst. 21 rozsudku se uvádí: „*Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách musí být v kasinu umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina. Zákonodárce tedy vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako hlavní činnost provozována technická hra (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastník hazardní hry umožněno si kdykoliv zabránit hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Tímto opatřením má být docíleno, že z pohledu zákona zůstane provoz živé hry hlavní činností kasina. Ačkoliv i v kasinu může vedle živé hry docházet k provozu technických her, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu stolů, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra povolená v souladu s § 98 odst. 2 zákona o hazardních hrách (tzv. započítatelné stoly živé hry). Na tyto počty hracích stolů živé hry jsou dále navázány limity pro počty herních pozic technické hry, které mohou být v kasinu povoleny. Není tedy pochyb o tom, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započítatelných stolech živé hry.*“
13. Podle soudu pak není podstatné, jakým způsobem si žalobkyně definovala hru „Kolo štěstí“ v herním plánu. Předně k přestupku došlo dne 7. 11. 2018 a herní plán, kterého se žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Valošková.

dovolává, je ze dne 18. 12. 2018, a nadto přestupku se žalobkyně dopustila tím, že zjištěný skutkový stav byl v rozporu se zákonem, nikoliv tím, že by byl skutkový stav v rozporu s herním plánem nebo tím, že by byl herní plán v rozporu se zákonem. Za této situace pak nebylo zjevně zapotřebí provádět ani zkoušku živé hry. Zcela dostatečně se pak žalovaný vypořádal s předloženým znaleckým posudkem, když uvedl, že samotný provoz tří živých her najednou není jediným relevantním faktorem za situace, kdy je vedle provozu těchto her zapotřebí provádět též kontrolu dokladů a registraci hráčů v souladu s dalšími požadavky zákona o hazardu. S ohledem na skutečnost, že v provozně byla během kontroly pouze jedna zaměstnankyně, má soud za vyloučené, že by bylo možné dodržet požadavky zákona ve smyslu § 68 odst. 4 zákona o hazardu tak, jak jsou vyloženy výše. Nadto žalobní námitky týkající se tohoto přestupku směřují do právního hodnocení a posuzování otázek právních znalci nepřísluší.

14. K druhému z přestupků, resp. k námitce, že žalobkyni nelze přičítat odpovědnost za umístění reklamy na budově kasina, soud konstatuje, že i tato již byla náležitě vypořádána v napadeném rozhodnutí, a to na str. 15 až 19. Podle zdejšího soudu pak není relevantní, že § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách neukládá povinnost dbát zákazu umístění reklamy na kasino na budově kasina přímo žalobkyni tak, jak to činí odst. 1 téhož ustanovení. Podle soudu se jedná o obecně formulovaný absolutní zákaz, kterého je povinna dbát především žalobkyně, a to v důsledku podnikatelské činnosti, kterou si svobodně vybrala. Skutečnost, že je tímto zákazem vázána, žalobkyně ostatně sama v žalobě v odst. 5.3 uvádí. Smyslem zákazu reklamy na takovou formu hazardu je pak ochrana společnosti před negativními sociálními jevy spojenými s hazardem. Ostatně i tento závěr žalovaného byl již v minulosti aprobevován výše citovaným rozsudkem NSS č. j. 6 As 196/2020-32. Žalovaný má pak pravdu také v tom, že žalobkyně je právnickou osobou a v jejím případě je odpovědnost za přestupek dána výsledkem, jde o odpovědnost objektivní.
15. Ke třetímu přestupku soud konstatuje, že ukazatele času, které se mají zobrazovat na technických zařízeních v provozovně, nemohou vyhovět požadavku na zobrazení ukazatele času ve smyslu § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách, přičemž i s touto námitkou se žalovaný dostatečně vypořádal na str. 19 až 21 napadeného rozhodnutí. Smysl tohoto zákonného požadavku pak vhodně shrnul NSS v již zmiňovaném rozhodnutí č. j. 6 As 196/2020-32 v odst. 19, kde uvedl, „*Povinnost umístit na viditelném místě v herním prostoru ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře je jedním z preventivních opatření sloužících k ochraně hráčů a předcházení vzniku závislosti. Smysl tohoto ustanovení zákona vyniká zejména v komparaci s § 50 odst. 3 zákona o hazardních hrách, které stanoví povinnost přerušit vždy po 120 minutách účast na technické hře nejméně na dobu 15 minut, neboť prodlužující se doba strávená u hraní hazardní hry způsobuje úbytek schopnosti kritického úsudku a nárůst ochoty riskování. Právě povědomí o čase spojené s povinností přerušit hru může při zvažování hráče, zda po ukončení přerušeni bude ve hře dále pokračovat, sebrávat významnou roli (rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 10. 6. 2020, č. j. 52 A 70/2019 - 49). Ke splnění povinnosti obsažené v § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách proto nepostačuje, že hráč má povědomí o tom, kde se ukazatel času v herním prostoru nachází, ale tento ukazatel musí být po celou dobu účasti na hře viditelný. Od členitosti a rozlehlosti konkrétní provozovny se tak bude odvíjet skutečnost, zda v konkrétním případě bude postačovat umístění pouze jednoho ukazatele času, nebo jich bude třeba v provozovně umístit více.*“ Podle výše uvedených závěrů tak nelze splnit požadavek umístění ukazatele času na viditelném místě ani pomocí nefunkčních hodin a taktéž ani pomocí ukazatele času na technickém zařízení za předpokladu, že k zobrazení času na něm je zapotřebí interakce s tímto zařízením (lhostejno, zda za použití registrační karty nebo bez jejího užití, jak se žalobkyně mylně domnívá). Nelze pak hovořit o tom, že ukazatel času je stále přístupný, což ostatně dokládají fotografie ve správním spise a žalobkyně k tomu ničeho nového nedokládá.
16. Totožnou otázkou se pak zabýval také NSS v rozhodnutí ze dne 28. 2. 2022 č. j. 3 As 226/2020-39, když uvedl: „*Z citovaného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že účastnit se hry je možné též pouhým pasivním přihlížením. Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud dovozuje, že i při pasivní účasti, respektive během přerušeni hry, je třeba v maximální možné míře předcházet vzniku patologických jevů spojených s hazardem. Tento výklad ob stojí bez ohledu na změnu zákonné úpravy, neboť zkoumaný institut („účast na hře“) obsahuje stará i*

nová úprava [srovnej odkazovaný § 17 odst. 10 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, dle něbož zvláštní provozní režim vyžaduje dohled osoby odpovědné za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let, kterým je z důvodu zamezení jejich účasti na hře vstup zakázán (...)]. Příponští-li tedy stěžovatelka, že ukazatel času byl v její provozovně „přítomen“ pouze na displejích koncových zařízení, šlo o opatření nedostatečné, které díky § 66 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách nedostálo. Po dobu přerušeni hry, při kterém nedochází k přímé interakci mezi uživatelem a koncovým technickým zařízením, se ukazatel času (hodiny) v provozovně nenacházel, jak kontrolorům sama potvrdila i obsluha dané provozovny. Návštěvníci berny tak v tuto chvíli nemuseli mít pojem o čase a stěžovatelka zákonnou povinnost umístit na viditelném místě v herním prostoru ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře nesplnila.“

17. Ačkoliv žaloba neobsahuje explicitní návrh na postup soudu podle § 78 odst. 2 s. ř. s., soud konstatuje, že v nyní projednávané věci nelze pokutu považovat za nepřiměřenou. Předně veškerá tvrzení žalobkyně týkající se majetkových poměrů v období platnosti omezujících opatření souvisejících s pandemií COVID-19 soud považuje za irelevantní, neboť napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 4. 2022, tedy v době, kdy ekonomická činnost žalobkyně nebyla nikterak omezena. Nadto se správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích výši pokuty zabývaly dostatečně a řádně ji odůvodnily.
18. Pokud se týče návrhu na výslech místopředsedy představenstva žalobkyně, dospěl soud k závěru o jeho nadbytečnosti. Předně žalobkyni nic nebránilo, aby skutečnosti, které by tato osoba, jako člen ovládajícího orgánu právnické osoby, měla uvést před soudem, uvedla v žalobě, popřípadě aby tak učinila v řízení před správními orgány, a dále shromážděný spisový materiál poskytuje dostatečné podklady pro zhodnocení skutkového stavu a jeho zjevného nesouladu s požadavky zákona o hazardních hrách. Za těchto okolností není podstatné, z jakých skutečností vycházela žalobkyně při nastavení podmínek pro provoz živé hry Kolo štěstí v předmětné provozovně, když bylo prokázáno, že hra samotná byla poté provozována v rozporu se zákonem. Taktéž bližší odůvodnění toho, proč si žalobkyně ve věci obstarala znalecký posudek, nemá pro nyní projednávanou věc žádnou relevanci. Pokud se pak týče provozní praxe žalobkyně a jejích legitimních očekávání jako adresáta zákona o hazardních hrách, soud konstatuje že výklad dotčených ustanovení, ze kterých mají legitimní očekávání žalobkyně pramenit především, a která byla přitom žalobkyni prokazatelně porušena, je poměrně jednoznačný a v judikatuře konstantní.
19. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 18. října 2023

JUDr. Monika Javorová, v.r.
předsedkyně senátu